

Met dit prentje
willen wij de dankbare
herinnering levendig houden
aan onze geliefde

mevrouw

CHRISTIANE GHIJS

Zij was de echtgenote van Laurent Broekaert
en moeder en grootmoeder van
Veerle, Yves en Thomas.

Zij zag het levenslicht in Zottegem
op 7 augustus 1941.

Zij werd gesterkt door de H. Ziekenzalving.
Zij verliet ons voor haar hemelvaart
op 10 oktober 1992.

Lieve Christiane,

De zon had die zaterdag reeds vroeg alle herfstniveaus door-
boord, toen wij je allen, rondom je ziekbed geschaard, in je
zo vertrouwd en gekoesterd huisje zachtjes zagen heengaan.

Je jonge hart heeft hard gestreden maar heeft die pijnlijke ziekte
niet mogen overwinnen.

Maar je stralende geest overwon je dode lichaam.

Het was alsof Onze-Lieve-Heer zijn poorten toen wagenwijd
openzette en je hemelvaart met felle zonnestralen en gouden
herfstkleuren wilde sieren.

Lieve Christiane, zo een zegetocht verdiende jij vast en zeker.

Want wie jij voor ons allen waart, vergeten wij nooit: een bloem
van geloof, hoop en liefde.

Jij hebt verbeten geleden maar steeds vond je weer kracht in
je vast geloof in Onze-Lieve-Heer, in Onze-Lieve-Vrouw.

Steeds bleef je in je vechten hopen op genezing: "Ik zal mijn
best doen, ik zal beter worden..."

Je trouwe liefde tegenover man en kinderen, tegenover broers
en zussen, tegenover burens en vrienden, blijft een lichtend
voorbeeld voor ons allen.

Jij was door iedereen geliefd om je spontane dienstbaarheid
op elk moment, waar en bij wie ook.

We vergeten je eerlijke woorden nooit, die klonken als verzoening
voor de Heer; je zei ze heel gemeend en oprecht aan
je zo geliefde marraine, die haast dag en nacht rondom jou
was als een tweede moeder: "Marraine, ik heb mij toch niets
te verwijten in mijn leven..."

Je dankbaarheid tegenover allen, die je met zorg en liefde om-
ringd hebben, was ontroerend sterk toen we je nog uit je be-
vende lippen "Bedankt..." hoorden prevelen.

Als wij soms al eens te kort schoten tegenover jou, willen wij
nu berouwvol vergiffenis vragen aan jou, die thans in de he-
mel zijt.

Lieve Christiane, ons hart lijdt en schreit omdat we je zullen
missen, maar dit mooie beeld van jou blijft gebeiteld in ons
hart en dat moet onze blijvende troost zijn.

En als er ooit een bloem mocht groeien op je graf en al bloeide
ze er nog zo mooi, weet dan dat ze nooit zo mooi kan zijn
als jij voor ons was.

Lieve Christiane, waak over ons...

We zeggen je een laatste vaarwel...

We geven je nog een laatste kruisje...

God zegene en beware U...

De families Broekaert, Ghijs, Otte en Van den Noortgaete
danken u oprecht om uw meelevens, uw bidden en uw troosten-
de woorden.

Zottegem, 17 oktober 1992

De namis wordt opgedragen in de parochiekerk op zondag
25 oktober om 8 uur.